

غزل

کر رہیوں بالن اکٹھا تن بدن دے واسطے
مَر رہیا ایں رات دن جو کُوڑے دھن دے واسطے

مَرن پچھوں ویکھ کے لاشے نوں سکتہ ہو گیا
جد بدیشی کپڑا آیا پھر کفن دے واسطے

کر گئے اوہ نام زندہ مُلک زندہ اپنا
ہو گئے قربان جو اپنے وطن دے واسطے

دوستو! آزادیاں دی پھر بہاراں ویکھنا!
ہون جتھے اپنے راکھے چمن دے واسطے

سرفروشی دا ہے دعویٰ سہل اے گشتہ میاں
دل تے گردہ چاہیدا اے اس سخن دے واسطے

مشق

- 1- غزل دے ترتیبی شعر دا مطلب لکھو۔
- 2- پہلے دو شعراں وچ شاعر نے بدن، دھن، کفن دے الفاظ قافیے دے طور تے ورتے نہیں۔ دوجے شعراں وچ کیہڑے الفاظ قافیے دے طور تے استعمال ہوئے نہیں۔
- 3- ”دل تے گردہ چاہیدا اے“ ایس توں شاعر دی کیہ مراد اے؟
- 4- شاعر دے نیڑے مُلک داناں کس طراں زندہ کیتا جاسکدا اے؟